

den Forestilling, at naar de blot passe deres Embede, sørge for, at Togene komme og gaa, sørge for, at den fornødne Statistik er i Orden, er alting godt. Jeg tror, man slet ikke har nogen Forestilling om, at der kunde være Grund til at gøre sig den Ulejlighed at tænke lidt over, hvorledes alle de Regulativer og Reglementer maa virke over for de Genstande — der dog i dette Tilfælde ere levende og tænkende Mennesker — som komme ind under Regulativerne og Reglementerne. — Jeg tror nu ikke, det nytter det allermindste, hvad jeg her har staaet og sagt, jeg tror, der skal en ganske anderledes stærk Røst til at raabe op det døde Øre, som Aarenes Erfaring har vist, at Generaldirektoratet vender mod Publikum.

Med det samme, jeg har Ordet, er der et andet Punkt vedrørende Statsbanerne, som jeg kunde ønske at sige et Par Ord om. Jeg vil gerne anbefale det høje Ting det Forslag, som er stillet uden for Betænkningen af et enkelt Medlem om en Udvidelse af Holdepladsen ved Hylke. Det er jo en Sag, som det høje Ting kender saa grumme godt. Vi have haft den fremme her den ene Gang efter den anden, og vi have haft den i Finansudvalget den ene Gang efter den anden, som den ærede Minister sagde, den er bleven anbefalet af Finansudvalget og taget under velvillig Overvejelse af den ærede Minister. Jeg tror ogsaa, den ærede Minister har haft den bedste Vilje til at fremme dette Spørgsmaal. Men den velvillige Overvejelse bestaar og maa selvfølgelig bestaa i Forhandling med Generaldirektoratet. Der komme vi til det, jeg berørte før, til Manglen paa Forstaaelse af det Hensyn, der skulde vises lige over for Publikum. Jeg tror, at det — ikke for denne enkelte Sags Skyld, men for Tinget i Almindelighed — vil være rigtigt at se at faa hele denne Sag ind i en bedre Gænge. Forholdet er jo det, at der nu er gaaet saa lang Tid hen, siden vore forskellige Jærnbaner eller i ethvert Tilfælde de fleste af dem bleve anlagte, at Tilstandene nu ere vidt forskellige fra, hvad de vare den Gang. Der er nu en ganske anden Forstaaelse af Jærnbanernes Betydning og en ganske anden Trang til at benytte dem, end der var den Gang, de bleve anlagte. Medens derfor det Antal Stationer, som den Gang kunde være tilstrækkelig, da blev anlagte, føles der nu, snart sagt, i alle Egne af Landet Trang til at faa flere Stationer eller flere Holdepladser og at faa de Holdepladser, der nu ere, forbedrede, saa

at man lettere kan benytte Banerne og faa den fulde Gavn af dem. Jeg tror, at hvis der blev taget lidt stærkere fat paa denne Sag, vilde det ikke blot gavne Befolkningen og bidrage til at rette de Mangler, som have vist sig ved Banerne, men man vilde ogsaa derved i høj Grad forøge den Trafik, som kommer til Banerne. Naar det er saa vanskeligt for os i Rigsdagen at faa den Slags Sager frem, hvad vi have set et Eksempel paa ved Hylke Holdeplads, som er kommen frem Aar efter Aar, er det, fordi vi ikke have haft Øjnene tilstrækkelig aabne for, at dette virkelig er en fælles Sag, og at vi derfor ikke bør sige, naar Talen drejer sig om Hylke Holdeplads: Lad Manden, der har Hylke Holdeplads i sin Valgkreds, sørge for det. Vi skulle derimod tænke paa at støtte ham, fordi vi andre i vore Valgkrede ogsaa have Holdepladser, vi gerne ville have anlagte. Jeg har to i min Valgkreds. Dem er der kæmpet for og ansøgt om og agiteret for Aar efter Aar, og lige meget har det hjulpet. Jeg tror, det vilde være nok saa heldigt, hvis vi her i Rigsdagen noget mere kunde komme paa det rene med, at vi her virkelig, afset fra alle Partiforhold, have fælles Interesser. Det er selvfølgelig absolut af Vigtighed, at et Lands Kommunikationsmidler blive udvidede med ny Baner, og at Forbindelsen med Udlandet bliver stadig bedre og bedre, det er ogsaa noget, jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt mig for, men det turde være nok saa vigtigt, at de Baner, vi allerede have, i højere Grad blive gjorte egnede til at opfylde deres Bestemmelse. Jeg vil anbefale dette Forslag om Hylke i det Haab, at det maa være en Begyndelse til, at vi hjælpe hinanden til at faa de Holdepladser, vi trænge til.

A. Nielsen: Der er et Spørgsmaal paa § 9, Nr. 248, der er forbigaaet saavel af den højtærede Minister som af den højtærede Ordfører, og som angaar en Station i min Valgkreds. Jeg er i dette Tilfælde for saa vidt i Modsetning til det ærede Medlem for Køge (Alberti), som jeg nærer Tvivl om, hvorvidt man skal skride til den Bekostning, her er foreslaaet. Denne Tvivl, der ogsaa næres af andre, har i øvrigt sat Frugt, idet Spørgsmaalet er blevet udsat til 3dje Behandling. Jeg antager imidlertid, at den fortsatte Forhandling mellem 2den og 3dje Behandling af denne Sag skal føre til, at vi komme igennem med den enten paa den ene eller anden Maade, enten derved, at den højtærede Minister